

लाभे असुन् । १५३ौं अमरः तस्य तथात्वञ्च
 ऋ० ३।१।२० उक्तं “जन्मन् जन्मन् निहृतो जातवेदाः”
 “जन्मन् जन्मन् सर्वेषु मनुष्येषु निहृतो जातवेदाः”
 भा० । जातमात्रस्य जठरानलसम्पर्कितस्य तथात्वम् ।
 २जातानां वेत्तरि च “आदाव जातवेदः” ऋ० १।४४।१।
 हे जातवेदः जातानां वेदितः” भा० निरुक्ते ७।१६।
 तस्य बद्धधा व्युत्पत्तिर्दिशिता यथा
 “जातवेदाः कस्माज्जातानि वेद जानाति वै न विदुर्जाते
 जाते विद्यत इति वा जातविषो वा जातधनो जातविद्यो
 वा जातप्रज्ञानो यत्तज्जातः पशूनविन्दतेति तज्जात-
 वेदसो जातवेदस्त्विति ब्राह्मणम् । तस्मात् सर्वाण्डन् पश-
 वोऽग्निमभिसर्पन्तीति च” ३जातप्रज्ञे ४जातधने ५सूत्र्ये
 च “उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः” ऋ०
 १५०।१। “जातवेदसः जातानां प्राणिनां वेदितारं
 जातप्रज्ञं जातधनं वा” भा० “पञ्चमः पञ्चतपसां तपनो
 जातवेदसाम्” “विदुद्युते बाडवजातवेदसाम्” माघः ।
 जातवेदस इदं स देवताऽस्य वा अण् । जातवेदस तत्-
 सम्बन्धिनिति० । “प्र नूनं जातवेदसमश्वम्” निरु० ७।२०
 घृता ऋक् । तद्देवताके सामभेदे मन्त्रे तृचे च तत्रैव
 निरुक्ते “तदेकमेव जातवेदसं गायत्रं तृचं दशतयोषु
 विद्यते यत्तु किञ्चिद्गान्धेयं तज्जातवेदसां स्थाने युज्यते”
 इत्युपक्रमे “उत्तरे ज्योतिषी जातवेदसी उच्येते” भा० ।

जातायन पुंस्त्री जातस्य गोत्रापत्यम् अश्वा० फञ् । जातस्य
 गोत्रापत्ये स्त्रियास्तु जातायाः अपत्यम् ढक् । जातेय
 जाताया अपत्ये पुंस्त्री ।

जाति स्त्री जन-क्तिन् । १जन्मनि, २अनुगतैकाकारबुद्धि-
 जननसमर्थे, अथयव्यङ्ग्ये सकृदपदेशव्यङ्ग्ये च ३धर्मभेदे,
 व्याकरणोक्ते पौत्राद्यपत्यात्मके ४गोत्रे, ५वेदशाखाभेदे
 च । न्यायोक्ते साधर्म्यवैधर्म्यार्थ्यां व्याप्तिनिरपेक्षाभ्यां
 वादिवाक्येषु ह्रस्वप्रणदानरूपे वाक्ये, ७षड्जादिषु सप्तसु
 स्वरिषु, ८अलङ्कारभेदे, ९चूलासु, शब्दार्थिचि० ।
 आसलक्यां, १०जातिफले, ११माल्यां, (चामेली)
 एषप्रधानष्टके च मेदि० १२कार्मिणो विध्वः ।

तत्र व्याकरणोक्ते जातिलक्षणं यथा

“जातिग्रहणा जातिर्लिङ्गानाञ्च न सर्वभाक् । सकृदा-
 ख्याननिर्गोत्रा गेत्वञ्च चरथैः सह” भा० । अस्यार्थः ।
 आक्रियते व्यज्यतेऽनयेति आकृतिः संस्थानम् । गृह्यते-
 इति ग्रहणं ज्ञानम् । आकृत्या ग्रहणं यस्याः

सा आकृतिग्रहणा । जातिराकृतिग्रहणा संस्थान-
 व्यङ्ग्येत्यर्थः । तेन मनुष्यगोत्रगृहणादीनां पृथक्
 पृथक्संस्थानैर्व्यज्यमानत्वात् मनुष्यत्वगोत्रत्वगृहणत्वा-
 दिर्जातिः । एवं ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राणां पृथक्
 संस्थानाभावात् ब्राह्मणत्वादिर्जातित्वं न स्यादिति
 लक्षणान्तरमाह लिङ्गानाञ्च न सर्वभागिति । या
 सर्वाणि लिङ्गानि न भजते सा च जातिरित्यर्थः ।
 स्त्रीपुंसयोरपत्यन्ताद्विचतुःषट्पदोरगाः । जातिभेदाः
 पुमान्वाख्या” इत्यमरसिंहेन जातिभेदानां स्त्रीपुंसयोरवेति
 नियमेन ब्राह्मणादेनां सर्वलिङ्गभागित्वाभावाज्जाति-
 त्वम् । किन्तु अज्ञातहंसस्य जनस्य हंसं दृष्टवतोऽपि
 तस्य संस्थानेन हंसत्वं व्यञ्जितं न शक्यते इति हंसत्व-
 स्यापि जातित्वं न स्यादिति पूर्वलिङ्गणस्य दोषः । एवं
 देवदत्तादिसंज्ञाशब्दस्यापि सर्वलिङ्गभागित्वाभावाज्जाति-
 त्वापत्तिरिति द्वितीयलिङ्गणस्य दोषः इति दोषद्वय-
 मपाकर्तुं द्वयोर्लिङ्गणयोर्विशेषणमाह सकृदाख्यात
 निर्गोत्रेति । सकृदेकवारमाख्यातेन उपदेशेन निश्च-
 येन ग्राह्या गृहीतं शक्या इत्यर्थः । तेन ईशो
 हंसइत्युपदेशे हंसं दृष्टवत्सस्य संस्थानेन हंसत्वं व्यञ्जितं
 शक्यत एवेति पूर्वलिङ्गणस्य न दोषः । एवं देवदत्तादि
 संज्ञाशब्दस्यैकलिङ्गपदेशेऽपि अन्यलिङ्गानां ज्ञानाभावात्
 जातित्वं न स्यादिति परलिङ्गणस्यापि न दोषः । गार्ग्यः
 पुरुषः गार्गी स्त्री गार्ग्यं कुलमिति सर्वलिङ्गभागित्वात्
 संस्थानव्यङ्ग्यत्वाभावाच्च गार्ग्यादीनां जातित्वानुपपत्ती
 तृतीयलिङ्गणमाह । गेत्वञ्चेति । एतत्पौत्रप्रभृतिरु-
 मपत्रं गोत्रमिति पूर्वाचार्यपरिभाषितं गोत्रमिह
 गृह्यते गार्गी वात्सीत्यादि । चतुर्लिङ्गणमाह चरथैः
 सहेति चरणञ्च जातिरित्यर्थः । चरणशब्दे वेदैकदेश-
 वाची कटादिरूपः स च अध्ययनक्रियासम्बन्धेन प्रवृत्त-
 त्वात् क्रियावाचक एव न तु जातिवाचकः । तेनास्य
 जातिसंज्ञार्थं चरथैः सहेत्युक्तम् । गार्ग्यादीनां
 यज्येति ङीप् सिद्धेऽपि जातिसंज्ञाफलन्तु खरार्थम्
 तथा गार्गी भार्या यस्यासौ गार्गीभार्या इत्यादौ
 “जातेऽनेति” पुंवङ्गावनिषेधः । गार्गी चासौ भार्या
 चेति गार्ग्यभार्या इत्यादौ “पुंवत् कर्मधारयेति”
 पुनः पुंवद्भावः” “प्रादुर्भावनिशाभ्यां सत्वस्य युग-
 पद् युगैः । अस्वलिङ्गां बह्वर्थां तां जातिं कवयो
 विदुः” इति महाभाष्ये लक्षणान्तरसक्तम् ।